

ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘ. 71

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. 'Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ, εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

17, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἀπὸ τίνος χρόνου ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τὸν «Herald» παρατηρήσεων νὰ καθυπεβάλῃ αὐτὸν ὑπὸ τινος (δὲν πιστεύομεν ὑφ' ἑλίας) διατάξεως τοῦ ὄθωμ. περὶ τύπου νόμου, τοῦτο δὲ μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ὡς ἐν τῇ αἰτήσῃ περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου παρέπεμψεν ἡμᾶς εἰς ὠρισμέναν τινὰ (καὶ ἐλάβομεν σημειώσιν τούτων) ἄρθρα τοῦ νόμου τούτου, δὲν ἔπραξε τοῦτο ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τοὺς ἐκδότας τοῦ «Herald» προσπαθεῖ δὲ τῶρα νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος τοῦτο· ἢ δηλ. ὑποχρέωσιν καὶ τὸν «Herald» νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἄρθρα ταῦτα, ἢ νὰ δώσῃ καὶ ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ θεωρῶμεν πάντα τὸν ἐγγύριον τύπον ἀπηλλαγμένον τῶν δεσμεύσεων ἐκείνων. Καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κυβερνήσεώς μας παραδεχόμεθα ὅτι εἰς τὸ δεύτερον τείνουν αἱ ἐνέργειαι τῆς.

Μία τῶν περὶ τύπου διατάξεων τοῦ ὄθωμ. νόμου εἶνε τὸ νὰ φέρεται ἐφ' ἐκάστου φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡ τοῖς περιοδικῷ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου ἐκδότου ἢ συντάκτου· ὡς γνωστὸν δὲ ὁ «Herald» τοιοῦτον ὄνομα δὲν φέρει, καὶ ὡς ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν τῆς Ἀρχιγραμματείας ἐνόησαμεν, ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ματρὸς τούτου καὶ προσέτι τὴν ἐξ ἐκάστου ἀντιτύπου ἀποστολὴν ἐνὸς φύλλου δωρεάν εἰς τὴν ἀρ-

χιγρμματεῖαν, ἀδιαφορεῖ δὲ, καθ' ἃ φαίνεται, περὶ τῶν ἄλλων διατάξεων.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μας δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ αὐστηρὸς ἐφαρμοστὴς τῶν τουρκικῶν ἐκχωρισμένων ἀχρηστών καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ νόμων, ἔαν ἡ ἀγγλικὴ πεφωτισμένη, ἐξηυγενισμένη, πεπολιτισμένη καὶ φιλελευθέρᾳ Κυβέρνησις μας δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ὑπάλληλος ἐφορεύων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τοιούτων τουρκικῶν νόμων καὶ τιμωρῶν τὸν παραβάτην, ἀνάγκη νὰ ἐγερθῇ σύσσωμος ὁ ἐγγύριος τύπος νὰ ζητήσῃ νὰ ὀρισθῇ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ βασιζέται, νὰ διευκρινισθῇ σαφῶς καὶ καθαρώς ὑπὸ τίνᾳ νόμον ὑπόκειται οὗτος, ποῖαι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ καὶ ποῖοι οἱ περιορισμοὶ τοῦ, νὰ γνωστῇ δὲ ἂν λήγοντος τοῦ 19 αἰῶνος, αἰῶνος τῶν φώτων τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐλευθερίας λαῶν καὶ συνειδήσεων, καταδικάζεται ὁ τύπος ὑπὸ Εὐρωπ. Κυβερνήσεως νὰ ἐκπνέῃ ἐξ ἀσφυξίας καὶ νὰ ἐπιβάλληται φέμωτρον εἰς τὸ στόμα λαοῦ ὑποδεδουλωμένου διὰ νὰ μὴ φωνάζῃ τὸ ἀδίκημα τὸ ὁποῖον τῷ γίνεται, ἢ νομίζει ὅτι τῷ γίνεται, διὰ νὰ ἔχῃ οὕτως ἐλευθέραν τὴν συνειδήσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἡ Κυβέρνησις εἰς πᾶσαν καλὴν ἢ κακὴν, δικαίαν ἢ ἀδικον πράξιν τῆς.

Καὶ ναὶ μὲν μέχρι σήμερον οὐδεμίαν παρατήρησιν ἐγένετο ἡμῖν ὡς πρὸς τὰ δημοσιεύμενα—ρητέον τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως—ὡς οὐδὲ καθ' ὁ-

λοκληρίαν ἀπήτησε νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὸν ὄθωμ. νόμον ἀπαιτοῦντα ἵνα πᾶν ἀντίτυπον ἐκάστου φύλλου τῆς ἐφημερίδος πρέπει νὰ στέλληται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου (Ἀρχιγραμματεῖαν) 24 ὥρα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ φύλλου, πρὸς ἐξέλεξιν, —τοῦθ' ὅπερ ὅμως οὐδ' ἐν Τουρκίᾳ γίνεται σήμερον—εἰς τοιαύτας λέγομεν αὐστηρὰς ἐξελέξεις δὲν καθυπέβαλεν ἡμᾶς μέχρι τοῦδε, πλην πολὺ πιθανὸν αἴφνης ἡμέραν τινὰ νὰ φανῇ ἐμπρὸς μας μετὰ τὸ φόβητρον τοῦτο τοῦ ὄθωμ. νόμου ὑψωμένον καθ' ἡμῶν καὶ νὰ καταδικάσῃ ἡμᾶς ὅτι παρέβημεν εἰς τὸ δεῖνα ἢ εἰς τὸ δεῖνα τὸν νόμον· τότε τί θὰ ἐπικαλεσθῶμεν πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν ἀφοῦ διατελοῦμεν ὡς πρὸς ὅλα καὶ πρὸς τοῦτο εἰς μίαν τερατώδη ἀορισίαν; Ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ διαλευκανθῇ ἡ θέσις τοῦ τύπου, νὰ ὀρισθῇ καὶ νὰ καταστῇ γνωστὸς ὁ νόμος ὑφ' ὃν θὰ ὑπόκειται.

Ἀλλὰ μετὰ τῶν σχετικῶς πρὸς Εὐρωπαϊκὴν φιλελευθέρων Κυβερνήσιν ἐλαχίστων ἐλευθεριῶν ἃ ἡ ἀγγλικὴ κυβ. πάνυ φειδωλῶς τῷ κυπριακῷ λαῷ ἐχορηγήσατο καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἀνέχεται οὗτος μυρία ἄλλα κακῶς ἔχοντα καὶ κακῶς γενόμενα, κατέχει δεδαχίως τὴν πρώτην θέσιν ἡ ἐλευθεροτυπία τῆς ὁποίας φρονούμεν κατάχρησις ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἐγγύριων φύλλων ἐγένετο μέχρι σήμερον. Δὲν εἶνε λοιπὸν τερατώδες, δὲν εἶνε ἀσυγχώρητον διὰ τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν ἥτις πλείστας ἄλλας διατάξεις

του δλωμ. νόμου ήττον τραχεία ήττον κατὰθλιπτικά; τών περὶ τύπου ἀπεκρή-
ξατο ἐν Κύπρῳ, νὰ ζητῇ ἡδὴ νὰ κατ-
στήσῃ σεβαστὸν νόμον τοῦ ὁποίου κί-
ἀσπρακτικὰ διατάξεις καὶ ἀρόρητοι περὶ-
ορισμοὶ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὁσημέρῃ ἐξευρω-
παίζομένη Τουρκία ἐὰν μὴ καθ' ὁλοκλη-
ρίαν κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμῶς μέρος δὲν
τηροῦνται πλέον;

Ὁ Μακώλεϋ εἶπεν ὅτι «τὸ εἰς τὸν
τύπον ἐπιβαλλόμενον φέμωτρον ἀφαιρεῖ
ἀπὸ τοῦ ὄψεως τὸ σύριγμα τὸ ὁποῖον
προειδοποιεῖ τὸν δινβάτην, ἐνῶ τὸν ἰὸν
τὸν ἀρίνει». Ὁ τύπος λοιπὸν εἶνε τὸ σύ-
ριγμα τοῦ ὄψεως, δηλαδὴ ἡ φωνή,
ἡ γύμνη, ἡ διχακρυρία τοῦ φο-
ρολογουμένου καὶ ἀδικουμένου λαοῦ.
Ἀφαιρεῖς τὸ σύριγμα, ἀλλ' ὁ ὄφρις ὑ-
πάρχει. Σὺ λοιπὸν ὁ διαβάτης, δηλαδὴ
ἡ Κυβέρνησις, μὴ ἀκούων τὸ σύριγμα
ἀγνοεῖς ποῦ καὶ ἂν ὑπάρχῃ ὄφρις; ἀλλ'
αἶφνης πητᾶς τὸν ὄφριν καὶ ὁ ὄφρις σὲ δά-
κνει, ἐνκοπῇ δὲ εἰς τὰς σάρκας σου
ἔλυν τὸ φαρμάκι, καὶ ξεύρεις ὅτι ἐὰν
τὸ τοιούτου εἶδους φαρμάκι δὲν δύναται,
νὰ σοὶ σάμῃ ἀμέσως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς,
σε ἐλαττώνει ὁμῶς κατὰ πολὺ τὰ ἔτη
τῆς υπάρξεως. Ἐνοήσατε νομίζω.

Τελευτώντες δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ δώ-
μεν καὶ τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὸν
«Herald» ὅστις περὶ τοῦ ζητήματος
τούτου πολὺ ὠραία, ὁμολογητέον, ἔγρα-
ψεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ προτελευταίου
φύλλου του καὶ ὡς ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐγγω-
ρίου τύπου ἀμυνόμενος, τὸν ὑποσχόμεθα
δὲ, ἀφοῦ εὐηρεστήθη νὰ συγκαταταχθῇ
μεθ' ἡμῶν, νὰ ἀκολουθῇσωμεν τὸ βῆμα
του, καὶ, ἢ καὶ «κεῖνος» ὅαν ἡμᾶς, δηλ.
ὑποκείμενος εἰς τὸν αὐτὸν νόμον, ἢ καὶ
«μεῖς» ὅαν ἐκεῖνον, μὴ δεχόμενοι δηλ.
τὸ φέμωτρον (καὶ ἂς λάβῃ σημείωσιν τοῦ
του ἡ ἀρχιγραμματεία,) ἀλλὰ ποιούμε-
θα αὐτῷ εὐσεβάστως τὴν ἐξῆς περὶ τῆς
ρησιν: Τί σημαίνει τὸ ἐν τῇ πρὸς τὸ ὑ-
πουργεῖον ἐπιστολῇ τοῦ «Herald» «ἐ-
πλάσθη διὰ νὰ καταβάλλῃ τὸν ἐγγώριον
τύπον ὅπερ καὶ ἐπέτυχεν,» εἰς τί δὲ κα-
τέβαλε τὸν ἐγγώριον τύπον; «ὑπερα-
σπιζόμενος, ὡς ὁ ἴδιος εἶπεν ἄλλοτε, ἔρ-
γα τῆς Κυβερνήσεως τὰ ὅποια εἶχε πολ-
λοὺς λόγους νὰ μὴ θεωρῇ ὀρθά;» ἀλλ'
ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις φαίνε-
ται σήμερον αὐστηρὰ πρὸς αὐτὸν, διότι
προσεπάθει διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ με-
ταβιδῇ ἐσφαλμένας καὶ πρὸς τὴν Κυβέρ-
νησιν τὰς ιδέας τοῦ λαοῦ, καὶ πρὸς τὸν

λαὸν τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, οὗ-
τω δὲ ἐποίει ἐνδύτερον τὸ μεταξὺ λαοῦ
καὶ Κυβερνήσεως χάσμα. Ἀλλὰ νομί-
ζομεν ὅτι μίχ ἐκ τῶν πρώτων προσπαθει-
ῶν τοῦ τύπου ἐκάστου τόπου, ἐὰν πράγ-
ματι ποθῇ τὴν πρόοδον, εἶνε ἡ ἀπὸ
κοινοῦ ἐνέργεια πρὸς τε τὴν
Κυβέρνησιν νὰ τείνῃ φιλήκοον οὐ; εἰς
τὰς φωνὰς καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ, τὰς
ὁποίας ὁ τύπος πρέπει νὰ τακτοποιῇ καὶ
ρυθμίζῃ ἐπὶ τὸ νομιμώτερον, καὶ πρὸς
τὸν λαὸν εἰς τὸ νὰ σέβηται καὶ νὰ πράτ-
τῃ τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως τῶν
ὁποίων πάλιν τὴν νομιμότητα καὶ τὸ δί-
καιον νὰ ἀναπτύσῃ τῷ λαῷ. Οὕτω καὶ
μόνον ὑπηρετεῖ ὁ τύπος τὴν πατρίδα του,
καὶ οὐχὶ διὰ τῆς πάντοτε καὶ ἐν πᾶσιν
ἐμπαθοῦς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ σφοδρᾶς
κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεως καὶ κατὰ παν-
τὸς μὴ ἀτπαζομένου τυφλῶς τὰς ιδέας
μας.

Τὸ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης
μέχρι τοῦ Σαββάτου συνεδρίασαν ἐν τῇ
πόλει μας κακουργιοδικεῖον ἐδίκασε τὰς
ἐξῆς πέντε δίκας.

1. Ὁ Ἀχμέτ Ἰμπραὶμ καὶ Μουσσᾶς
ἐξ ἀγ. Νικολάου διαμερίσματος Πάφου,
κατηγορούμενοι ὅτι κατὰ τὴν 24 Νοεμβ.
ἔδωκαν ψευδὴ μαρτυρίαν ἐνώπιον τοῦ κα-
κουργιοδικείου Πάφου, ὁμολόγησαν τὴν
ἐνοχὴν των καὶ κατεδικάσθησαν εἰς τριε-
τὴ φυλάκισιν.

2. Ὁ Χ' Μιχαὴλ καὶ Χαράλαμ-
πος Χ' Μωυσῆ ἐκ Δοράς κατηγορούμε-
νοι ὅτι τὴν α' Μαΐου ὥπλισμένοι ἔκλε-
ψαν τὸν ὄνον Γιαννακοῦ Σάββα ἐγγωρίου
των, ἡθωώθησαν.

3. Χριστοφῆς καὶ Σολομὼν Χριστο-
δούλου καὶ Ττοφίλλης Σάββα ἐκ Μονα-
γρίου, κατηγορούμενοι ὅτι τὴν 7 Μαΐου
εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν Γιαννακοῦ Σάββα
ἐν καιρῷ νυκτὸς ὥπλισμένοι καὶ ἔκλε-
ψαν 21 λιρ. τουρκικὰς, 25 σελλίνα, 26
ρουπίας καὶ τινα φορέματα, ἡθωώθησαν.

4. Ρετζέπ Χανδάν Φάκας ἐξ Ἀλέ-
κτορος, κατηγορούμενος ὅτι κατὰ τὴν
παραλθοῦσαν συνεδρίαν τοῦ κακουργιο-
δικείου ἔδωκε ψευδὴ μαρτυρίαν κατὰ τοῦ
Χαρῆ καὶ Γιάννη Ττοουῆ τζαγκάρη ἐκ
Πισσουρίου καὶ Παναγῆ Γιάγγου ἐξ Ἀρ-
χιμανδρίτας, ἡθωώθη.

5. Οἱ ἀδελφοὶ Κυριακὸς Χριστοφῆς
καὶ Ἀποστολῆς ἐξ ἀγ. Θεωδώρου, κα-
τηγορούμενοι ὅτι ἔθεσαν πῦρ εἰς τινα οἰ-
κίαν καὶ εἰς ἀμπελῶνα, καὶ ὅτι ἔκοψαν

καὶ δένδρα, ἡθωώθησαν.

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ
κακουργιοδίκαι μας φέτος ἦσαν 'ς τὸ κα-
λό τους φεγγάρι διότι ἔλαι σχεδὸν αἱ ἀ-
ποφάσεις των εἶνε ἀθωωτικά. Εὐχό-
μεθα μὲ τὸ αὐτὸ φεγγάρι νὰ μᾶς ἔλθουν
καὶ τοιαύτα; πάλιν ἀποφάσεις νὰ ἐκδώ-
σουν καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸν προσεχῆ Νο-
έμβριον σύνοδον.

Ἀπεφασίσθη νὰ πηγῶσι καθ' ἑλὸν τὸ
κυριώτερον μέρος τῆς παραλίας Λεμεσ-
σοῦ, τὸ μᾶλλον δηλ. ὑπὸ τῆς θαλάσσης
προσβαλλόμενον, γλῶσσαι σιδηραὶ, ἡ 8
βραχύτεραι καὶ εἰς ἀπόστασιν 200 ποδῶν
ἀπ' ἀλλήλων, ἡ 6 μακρύτεραι καὶ εἰς ἀ-
πόστασιν 250 ποδῶν. Κατὰ τοὺς ὑπο-
λογισμοὺς τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ Κ. Βρά-
ουν θὰ δαπανηθῶσι 300 περίπου λίραι,
χορηγεί δὲ ἡ Κυβέρνησις τὰς 100 τὰς δ'
ἄλλας νὰ τὰς καταθέσωσιν οἱ πολῖται
τῶν ὁποίων τὰ κτήματα προσβάλλονται
ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ
τοῦ ἐσχηματισθῇ κατ' ἐντολὴν τοῦ Διοι-
κητοῦ τριμελὲς ἐπιτροπὴ συνισταμένη
ἐκ τῶν κ. κ. Ρ. Μαληκίδου, Μ. Μαυρο-
σκούφη καὶ Σώζοντος Λοῖζου οἵτινες καὶ
ἐπελάθοντο ἀμέσως τῆς ἐργασίας σημει-
ώσαντες τοὺς ἔχοντας κτήματα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης ἢ παρὰ τὴν θαλάσσαν καὶ ἡρ-
ξάντο ἀθροίζοντας καὶ τὴν καταβολὴν ἐ-
κάστου· πλὴν παράπονα ἠγέρθησαν, τὰ
ὅποια ὑφ' ὧν σχεδὸν θεωροῦνται δίκαια,
ὅτι ὁ κατάλογος πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς
δύο κατηγορίας: εἰς τοὺς ἔχοντας ἀμέ-
σως ἐπὶ τῆς θαλάσσης κτήματα, οἵτινες
καὶ πρέπει νὰ καταθέσωσι περισσότερα,
καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας εἰς ἀπόστασιν τινα
ἀπὸ τῆς θαλάσσης, οἵτινες πρέπει νὰ κα-
ταβάλλωσιν ὀλιγώτερά τῶν ἄλλων καθ'
ὃ μὴ ἀπειλούμενων ἀμέσως ὑπὸ τῆς θα-
λάσσης τῶν κτημάτων των ὡς τῶν τῆς
α' κατηγορίας. Τοῦτο εἶνε νομίζομεν ὀρ-
θότατον.

Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἡνωμένων
Ἐκκλησιῶν ἀγ. Νάπας καὶ ἀγ. Ἀνδρο-
νίκου ἐξελέγησαν διὰ ψήφου οἱ κ. κ. Πα-
ναγῆς Λανίτης, Σώζων Α. Λοῖζου, Ξε-
νοφῶν Κ. Κίζα καὶ Νικόλαος Μακρίδης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ὁ στρατηγὸς Οὐλοσελέη ἀφίκετο εἰς
Λονδίνον. Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτή-
των συνεζητήθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ
ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν. Ἐφη-
φίσθη δὲ νομοσχέδιον καθ' ὃ ὁ στρατὸς

αυξάνεται κατά 35,000 ἀνδρῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ παραστήσαντος τὴν αὐξήσιν ταύτην ὡς ἀναγκάσαν ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ τελεία πρὸς τὴν Ρωστικὴν συνεννόησις. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀργανικῶν ὀρίων ἡ ἀγγλ. Κυβέρνησις οὐδόλως προτίθεται νὰ προβάλλῃ μείζονας τῶν τῆς προκατόχου αὐτῆς ἀξιώσεις.

— Ἐκ Μερσίνας ἀγγέλλεται ὅτι καταφθάντος ἐκεῖ τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὸν κατασκευαζόμενον ἀπὸ Μερσίνας εἰς Ἀδανὰ σιδηρόδρομον, αἱ ἐργασίαι ἐπιδιώκονται νῦν δραστηρίως.

— Ἡ φυλλοξήρα ἤρξατο νὰ ἐξαπλωταί παντοῦ. Εἰσέβαλε καὶ εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν, μεγάλα δὲ καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως καταπολεμηθῇ τὸ καταστρεπτικώτατον τοῦτο διὰ τὰς ἀμπέλους κακόν. Ἡ Ἑλλὰς ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς χόρτου ἢ καρποῦ, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν ἐκ χόρτων δεμάτων ἢ περιτυλιγμάτων εἰδῶν τιμῶν τοῦ ἐμπορίου, ὡς τῶν ἐξ ὑάλου ἀντικειμένων κλ. τὰ ὅποια πρέπει νὰ καίωνται ἀμέσως. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἐδῶ θα φανῇ αὐστηρὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς δυναμένου νὰ μᾶς μεταδώσῃ τὴν φυλλοξήραν, ἥτις διὰ τὴν Κύπρον θὰ ᾖ ἡ ἰσχυρὴ ὁρμή καὶ πηγή, ἥτις καθιστᾷ τὴν ἡμετέραν εὐχάριστην διὰ τὰς τοιαύτας εἰδους αὐστηρότητας τῆς Κυβερνήσεως, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν πείραν, πλὴν τὸ μέτρον νὰ ᾖ γενικώσατον, διότι καθ' ἃ κακαὶ γλώσσα λέγουσιν ἐπετράπη εἰς Ἀγγλους νὰ φέρωσι φυτὰ ἀνθέων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνφ' ἧν οὐδὲν ἐκ Λάρνακος δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰς Λεμεσσόν· μήπως αὐτὴ ἤρχετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀληθεύει τοῦτο ἢ ὀχι;

Σημεῖον ὑπάρεξως τῆς φυλλοξήρας ἐν ἀμπέλῳ τινὶ εἶνε ὅταν μερικὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου διακρίνονται εὐκολώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα κατὰ τὸ χρῶμα, ὡς διακρίνεται ἐλαίου κηλὶς ἐπὶ ὑφάσματος· ἐν μέσῳ δηλ. κλημάτων ὑγιῶν καὶ εὐρώστων φαίνονται 5-ῆ 6-ῆ κιτρινίζοντα· κατόπιν ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνει μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια προσεβλήθησαν πρῶτον εἶνε χειρότερα τῶν ἄλλων· τὰ φύλλα χάνουσι τὸ πράσινόν των χρῶμα καὶ ξηραίνονται ἀπὸ τῶν ἔκρων, καὶ δὲ σταφυλαὶ δὲν ὠριμάζουσι· τὸ ἀκόλουθον ἔτος αἱ κληματοβέργαι εἶνε πολὺ μικραῖ. Ἡ φυλλοξήρα ζῇ εἰς τὰς ρίζας ἢ εἰς τὰ φύλλα τῶν κλημάτων, εἶνε δὲ ἐντομα πτερωτὰ καὶ ἄπτερα τὰ ὅποια ἐγκλείονται εἰς εἶδη θυλακιῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ περιφέρονται πρῶτον ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἕως οὗ μείνωσιν ὅπου ταῖς ἀρέσῃ, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ κλήμα

τος ἢ τῶν φύλλων καὶ ἀκίνητοισι παραμένουσι μέχρι ὥστε καὶ, ἥτις ἀρχεται τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ ἔαρος καὶ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ μῆνα σχεδόν. Τόσον καταστρεπτικὸν εἶναι τὸ κακὸν τοῦτο, ὅσον δὲν εὐρέθῃ ἀκόμη τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον νὰ καταπολεμηθῇ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη νὰ προσφυλαχθῶμεν πρὶν πάρωμεν.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Πόθεν πλεονὰς ζητήσωμεν τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ἡθικῆς; πόθεν νὰ ζητήσωμεν τὴν περιστολὴν τῶν αἰσχυρῶν καὶ ἀνηθικῶν πράξεων τῶν διαπραττομένων δημοσίᾳ ἐν καφενεῖοις παρόντων καὶ αὐτῶν τῶν ὁργάνων τῆς Ἀστυνομίας ἢ μᾶλλον ὑπ' αὐτῶν τούτων προκαλουμένων; Ποίας Κυβερνήσεως τὴν δυνάμιν πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐναντίον τοιούτων ὁργίων, τοιούτων αἰσχυροτήτων, ἃς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' οἱ γεροντότεροι ἡμῶν εἶδον ἢ ἤκουσαν ἐπὶ Τουρκίας; Ὁμολογητέον ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο κατὰ πολὺ ὑπολείπεται ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κυβέρνησις μας τῆς Τουρκικῆς, δυνάμεθα δὲ πλείστα ὅσα παραδείγματα νὰ φέρωμεν πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐπέτρεψεν ἐν Κύπρῳ τέλους πάντων νὰ διαπράττονται καὶ νὰ λαλοῦνται τὰ αἰσχυρὰ ἐντὸς καφενείου, πλησίον μάλιστα τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ σφύωνται ἀπὸ γόνατος εἰς γόνατον αἰσχυρὰ γίνεσθαι ἀσέμνως, προγυμνάζοντα.

Καὶ ναὶ μὲν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ὑπὸ τινῶν Τούρκων διαπράττονται ταῦτα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἢ διὰ κήρυκος ἀπαγορεύσασα τὰς ἀσέμνους καὶ ἀνηθικὰς ὁμιλίαις ἐν ταῖς ὁδοῖς, δὲν ἔχει χρέος νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἡθικῆς ὅταν αὕτη προσβάλλεται ἐν καφενεῖοις ἔστω καὶ ὑπὸ τινῶν ἀνηθικῶν Τούρκων;

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἀνέβη εἰς τὸ Τρόοδος· ὑψηλὰ βλέπετε διὰ νὰ βλέπῃ ὁλούς. Ὅλη ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ ἢ ἀφ' ἐνὸς ἐπιταγὰς, ἀφ' ἐτέρου ὁρδινάντζας κλ. δίκην ὑφαιστείου ἐκπέμπουσα τοῦ ὁποῖου ἢ λάβρα κατακαλύπτει πόλεις χωρία, ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ· πάνω νὰ ἀναπνέῃ, λέγει, ἀέρα καθαρόν, νὰ πίνῃ, λέγει, νερὸν κρυσθόν, νὰ ἀπαλλαχθῇ, λέγει, ἀπὸ τὰς ἀσθενείας μας. Θεοὶ ἐκεῖνοι τοῦ Ὀλύμπου μας, θνητοὶ ἡμεῖς ἐνώπιόν των, κατακτώντων τὰς οἰκίας μας! Μήπως οἱ βασιλεῖς μας οὗτοι ἔχουν τὴν ἀνοησίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας ἢ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας οἱ ὅποιοι ἀφίνουν τὰς ἀναπαύσεις καὶ τὰς ἀπολαύσεις καὶ πηγαίνουν καὶ ἐπισκέπτονται τοὺς χολεριασμένους; Ὁχι! μακρὰν ἀπὸ τὰ πάθη τῶν θνητῶν οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Ἀνέβησαν ἐκεῖ, κατέσχον τὸν τόπον· τὸν ὁποῖον ἐξέλεξαν, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτήσωσι καὶ ἡ

μᾶς, ἐπηῶν σικηνὰς καὶ καλύβας καὶ παλάτια καὶ κατεπκνήωσαν. Κατέσχον ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ διὰ τὴν Κύπρον ὅλην στελλόμενον ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ἀποθηκευόμενον ἐκεῖ πάνω χιόνι, καὶ οὐδὲ διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν ἱατρικὸν κατὰ τῶν τύφων οἱ δυστυχεῖς ἡμεῖς κάτω, δὲν μᾶς τὸ ἀφίνουν χωρὶς νὰ πληρώσωμεν τρεῖς πέννας δι' ἐκάστην ὀκάν. Τί νὰ πῆς; “Δὸς μου τὸ ψωμί σου καὶ νὰ σοῦ τὸ δίδω ‘λίγο ‘λίγο’” λέγει μία Κυπριακὴ παροιμία· αὐτοὶ δὲ μᾶς ἐπῆραν καὶ τὴν ταπατζῆν ὁλόκληρον καὶ οὐδὲ τὰ ψυχὰ δὲν μᾶς τ' ἀφίνουν.

ΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Ἐφούσκωσε πάλιν τὸ κιβώτιόν μας. “Ἀς τ' ἀνοίξωμεν...”

— Κύριε Σαλπικτὰ! Τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ φαίνωμαι ὅτι εἶμαι ἀνώτερος ὁλων;

— Ὡ! ἐσκήρυνες τὸ αἰτήσασθαι· ἀλλ' ἄλλον τρόπον δὲν βλέπω παρὰ νὰ ἐμταίξης καὶ νὰ κατηγορῇς τὸν ἑνα ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, καὶ τοῦτον πάλιν ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, καὶ τοῦτον ἐνώπιον τοῦ ἄλλου καὶ οὕτω καθέως.

— Τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ μὲ νομίζουσιν κεφαλαιούχον καὶ ἔχοντα μεγάλας ἐργασίας;

— Τρίχει ἄνω καὶ κάτω, καὶ μάλιστα τὰν ἔχει θαυροῦς τὸ λιμάνι νὰ στραφτοῦν τὰ πόδια σου καὶ νὰ φογγίξης μέσα μέσα μὲ τὸ δάκτυλόν σου τὸν ἰδρωτὰ σου καὶ νὰ σκύπτῃς νὰ στάσῃ χαμαί.

— Πῶς πρέπει νὰ περιπατῶ διὰ νὰ φαίνωμαι ἔτζι δὲ ἀγγελοφραστος;

— Μὰ μήπως εἶδα γὼ τοὺς ἀγγέλους πῶς περιπατοῦν; εἶδα ὅμως τὰς εἰκόνας τῶν λοιπῶν ὅταν σηκώνης τὸ ἐν ποδάρι, νὰ κλίνῃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος· ὅταν δὲ σηκώνης τὸ ἄλλο νὰ κλίνῃς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς κάθε πάλιν νὰ σηκώνης καὶ ὀλίγον τὸ σῶμα διὰ νὰ φαίνεσαι ὅτι ὅταν νὰ πατῇς πάνω σὲ σοῦ σταις, καὶ πρόσεχε νὰ περιπατῇς ἀργά, εἰ δὲ μὴ πᾶν εἰς τὸν ἀέρα αἱ συμβουλαὶ μου.

— Ἐχω τὴν ἰδέαν καὶ μὲ βασανίζει ὅτι ἕνας θὰ πῇ κατὰ πράγματα ποῦ ξεῦρει γὰρ μέ· τί πρέπει νὰ κάμω· εἰδὼ νὰ μὴ τὸν πιστεύσουν;

— Χμ! εὐκόλον πράγμα· ἄρχισε ἀπὸ τώρα νὰ φωνάζῃς ὅτι εἶνε ψεύτης καὶ ραδιοῦργος, ὥστε ἂν τύχῃ καὶ τὰ πῇ νὰ μὴ τὸν πιστεύσουν.

— Εὐχαριστῶ! καλὰ μοῦ εἶπαν ὅτι τὰς σαφωτέρας συμβουλὰς θὰ μοῦ δώτῃς. Καλὴν ἐντάμωσιν, διότι θάρχωμαι συχνά.

Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν καὶ κατ' ἐπίμονον αἵτη-
σιν πολλῶν φίλων ἀρχόμεθα τῆς ἀναδημοσιεύσεως τοῦ
ἀξιολόγου ποιήματος τοῦ κ. Π. Συνοδινού ἐκ τῆς ἐρι-
τίμου «Ἀκροπόλεως» Ἀθηνῶν.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΣΜΑ Α

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ.

Καὶ πάλιν με τὸ φίλημα, ἐνθουσιῶδεις πάλιν,
Ἐλπιδες τῆς Ἑλλάδος μας, φωτοβολοῦντες Νέοι
Σᾶς περιβαλλῶ ὅλους σας εἰς πάλλουςαν ἀγκάλην
Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἄρωμα δαφνῶνος ἀναπνέει.
Σχιζεῖ ὁ νοῦς μου τὰς πυκνάς τοῦ μέλλοντος νεφέλας
Καὶ Σᾶς θαυμάζει Κόνωνας καὶ Σᾶς ὕμνεϊ Τταβέλας.

Ἀθάνατ' ἡ ἀλήθεια ποτὲ δὲν κατεβλήθη·
Ψάλλει μὲ αἰμοστάλακτον αἰώνια κιθάραν
Καὶ δέχεται εἰς τὸν τράχηλον καὶ δέχεται εἰς τὰ στήθη
Τὸν βρόχον τοῦ Δεσποτισμοῦ, τοῦ δούλου τὴν κατάραν.
Καὶ τώρα ἡ πικρόγλωσσος ἀλήθεια θὰ ψάλλῃ
Τῆς Πιερίας τὰ δεινὰ, τὴν ἐξόχον καὶ τὰ κάλλη.

Ὡς Ἀμαζῶν εἰς ρεμβασμὸν μεγαλουργὸν ἀπλοῦσαι,
Ὁ Ἀξίος τὰς πτέρνας Σου φιλεῖ, Μακεδονία!
Εἰς τοῦ Στρυμόνος τὸν θαθὺν δαφνῶνα στεφανοῦσαι,
Ἡ κορυφὴ Σου ὡς θεᾶς ὑψοῦται αἰώνια!
Σχιζεῖ τὰ νέφη τῶν καιρῶν τῆς φήμης σου ὁ Δαίμων
Μὲ τὴν Ροδόπην θώρακκα, μ' ἀσπίδα τοῦ τὸν Αἷμον!

Φαίνεσαι Μήτηρ, φαίνεσαι ὅτ' εἶσαι τοῦ Φιλίππου·
Φαίνεται ἡ Ἀθάνατ' τοῦ Ἀλεξάνδρου Μάμμη!
Φαίνεται ἡ καταγωγὴ τοῦ ὀρθοχαίτου ἵππου,
Καὶ ὅταν εἰς τὴν μᾶστιγα κ' εἰς πέδιλ' ἀποκάμῃ
Κ' ἐκ τοῦ κλωβοῦ ἡ λέαινα τὴν φρίκην διασπείρει,
Δύων ὁ Φοῖβος ἐκπληκτον τὴν οἰκουμένην σύρει.

Ποῖος αἰὼν, ποῖος λαὸς, κατακτητὴς σου ποῖος,
Μακεδονία, ἀπαθὴς προφέρει τὸνομά σου;
Ὀλέθρου ἄγγελον νεκρὸς σὲ βλέπει ὁ Δαρεῖος,
Κλαγκάζουν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀκόμη τ' ἄρματα σου,
Οἱ Γότθοι δὲν σὲ λησμονοῦν καὶ μ' ἐκπληξιν ἀκόμη
Ἐκ τοῦ Κοπιτωλίου τῆς σὲ ἀτενίζ' ἡ Ρώμη.

Καὶ ἡττημέν' εἶχες στρωμνὴν τῆς νίκης τὴν ἀσπίδα,
Αἰχμάλωτος ἐπίφοβος εἰς τοὺς κατακτητὰς σου·
Τὴν ἄλυσόν σου ἔφερες ὡς δόξης ἀλουργίδα
Κ' οἱ νικηταὶ σου ἐκλινον εἰς τὰ παθήματά σου.
Καὶ ἂν αὐτὰ τὰ τέκνα σου δὲν ἦσαν σταυρωταὶ σου
Ποτέ σου δὲν θὰ ἐκλινες τὸν τράχηλον, ποτέ σου!

Ὁ Δημοσθένης, ἄκριτος πολίτης τοῦ καιροῦ του,
Εἶπεν, ὅτ' ἦτο τύραννος ὁ Φίλιππος καὶ ξένος
Κ' ἔδωκεν ὄπλον νὰ κτυπᾷ τοῦ Κόσμου ὡς ἐχθρῶς του
Καὶ διεσπάσθη ἔκτοτε καὶ ἔπεσε τὸ Γένος.
Κλεισμένος εἰς τὸν τόπον του, προφήτης ὁ Φωκίων
Προεῖπεν ὅσα σήμερον παθαίνομεν, δακρύων.

Φίλιππε! ἐξοχώτερε στρατάρχα τῶν αἰώνων!
Φίλιππε! διπλωματικὴ τοῦ Κόσμου εὐφυΐα!
Εἶδες τὰ κράτη ἐνδοξα ἐν τῇ ἐνώσει μόνον
Καὶ πτώμα τὴν Ἑλλάδα σου ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ,
Ἡγέρθης ὀλιγαρχικοὺς ἀχρεῖους νὰ πατάξης
Καὶ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων σου τὴν γῆν νὰ ὑποτάξης.

Ὁ Δημοσθένης κατ' αὐτοῦ ἐβρόντ' ἀπὸ τὴν Πνύκα,
Ἐνῶ ἐκεῖνος ἔπιπτε βαρὺς κατὰ βαρβάρων.
Ὁ Δημοσθένης ὕβριζεν, ὁ Φίλιππος ἐνίκα
Τοὺς πάππους τῶν σημερινῶν Ρουμούνων καὶ Βουλγάρων.
Δαί ἤκουεν ἐκ τῶν νικῶν ὁ Φίλιππος μὲ πόνον
Φιλιππικὰς ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τῶν Μακεδόνων.

Ὁ ἄνους αὐτοχθονισμὸς, ὁ μέχρι τοῦ Εὐρώτα
Ἀπλούμενος ἐξ Ὀρθρῶς καὶ ἀπὸ τὴν Πεντέλῃν,
Μὲ στόμφον δημοκρατικὸν τοὺς Ἕλληνας ἠρώτα.
Τίς Ἕλλην Μακεδονιστὴς; Τίς Μακεδὼν εἶν' Ἕλλην;
Εἰς ταῦτ' ἀπήντησεν ἄγῶν σκληρὸς ἐν Χαιρωνείᾳ
Κ' ἐθραύσθη μ' ὅλην τὴν φυλὴν καὶ ἡ Μακεδονία.

Τίς Ἕλλην καὶ τίς Μακεδὼν!!! Τυφλὴ κενοδοξία
Δὲν εἶδεν, ὅτι ἐνδυμα, ἔθιμα, γλῶσσα, ἦθη
Καὶ μία ὀλυμπιακὴ κοινὴ ὀρθοδοξία
Ἐνοῦσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς εἰς χορὸν τὰ πλήθη!
Φιλοδοξί' ἀντεθνικὴ τὸν κολοσσὸν λακτίζει
Κ' ἐφήμερα κρατίδια ἐπὶ τῆς ἄμμου κτίζει.

Κ' ἔπεσεν ἔκτοτ' ἡ Ἑλλὰς μικρὰ, ἀπηυδικυῖα,
Ἐξέσχισε τὰς σάρκας τῆς τῆς ἐριδος ὁ κύων,
Συνήντησε τοὺς ἀετοὺς τῆς Ρώμης πεπτωκυῖα,
Ἐχουσα εἰς τὸ στέρνα τῆς τὰ βέλη ἐξ ὀκείων.
Μὲ μόνην τὴν καρδίαν τῆς ἡγέρθη νὰ παλαίσῃ
Καὶ μόνον... ἀξιοπρεπῶς κατώρθωσε νὰ πέσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπίσσα γρ.	215—220
„ συνήθη γερά,,	200—210
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	170—180
Ρακή σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ.	65—67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Λύσις τοῦ 70 αἰνίγματος.

Ἡ—φασμα

Αἶνιγμα 71

Ἄνευ ἐμοῦ ὦ ἄνθρωπε ἀδύνατον νὰ ζήσης·
Ἄνευ ἐμοῦ τὴν γῆν νεκρὰν θὰ δῆς καὶ θ' ἀπορήσης·
δάνεισέ μοι τὸν λαιμόν σου
καὶ θὰ γείνω ὁμοῖός σου.

Κ' ἐνῶ σοὶ εἶμαι πρόξενος ζωῆς τε καὶ υγείας,
ὡς ἐμὲ δίδεις τὸ αἷτιον πάσης ἐπιδημίας.

Λεμησσοῦ 10 Ἰουλίου 85. Π. Χ. Μοδινός.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κος. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον, μαγαζεῖον, εἰδο-
ποιεῖ παντὰς, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν
τοῦ ἱατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κα-
τὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 με-
τὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιῶν.—Πωλεῖται ἐπίσης μία με-
ρίς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικου-
μένης ὑπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν κα-
ζάνι ραχῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων,
καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν
100 ὀκάδων. Περί ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀπο-
ταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελε-
βάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.